

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 K 094086 21 Kž 2

Novi Travnik, 31.01.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, Lazarela Porić i Zuhdija Ćosić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Dujo, u kaznenom predmetu protiv osuđenog I.K., zbog kaznenog djela neovlaštene proizvodnje i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 238. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja osuđebog Hajrudina Pokvić, advokata iz Bugojna izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 094086 20 K od 13.04.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 31.01.2022. godine donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba branitelja osuđenog I.K. izjavljena protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 094086 20 K od 13.04.2021. godine, se odbija kao neutemeljena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 094086 20 K od 13.04.2021. godine tada optuženi I.K. oglašen je krivim zbog kaznenog djela neovlaštene proizvodnje i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 238. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci. Uz primjenu članka 78. i 238. stav 4. Kaznenog zakona Federacije BiH opojna droga cannabis u količini od 2,828 grama, 3,00 grama, 1,457 grama i 228,940 grama je od optuženog oduzeta trajno, te je odlučeno da se ista ima uništiti. Istom presudom je temeljem odredbe članka 202. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, optuženi obvezan da na ime paušala naknadi iznos od 50,00 KM. Navedena presuda je postala pravomoćna dana 17.09.2021. godine.

Branitelj tada optuženog Ivana Kubat, Hajrudin Pokvić advokat iz Bugojna, nakon što je okončan glavni pretres, dana 08.04.2021. godine (greškom navedeno 08.04.2020.godine) podnio je troškovnik na ime pruženih usluga obrane tada optuženom, u kojem je specificirao pojedinačno osnove za isplatu uz naznačavanje odgovarajućih novčanih iznosa, kojim ukupno na ime nagrade za obranu potražuje iznos od 1.050,00 KM.

Rješenjem Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 094086 20 K od 13.04.2021. godine odlučujući o zahtjevu za isplatu nagrade, branitelju je određena isplata nagrade za obranu po službenoj dužnosti u ukupnom iznosu od 750,00 KM. Istovremeno je naloženo blagajni tog suda da navedeni iznos isplati na žiro račun advokata.

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio branitelj tada optuženog Hajrudin Pokvić, zbog odluke o troškovima postupka, uz prijedlog da se priznaju troškovi na način kako je navedeno u dostavljenom zahtjevu.

Sud je osporeno rješenje preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe članka 338. u svezi sa čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, kao i po službenoj dužnosti pa je nakon ovakvog preispitivanja osporenog rješenja odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

U pravovremeno izjavljenoj žalbi branitelj navodi da je prvostupanjski sud odbio nadoknaditi troškove po njegovom zahtjevu, na ime sudjelovanja u pregovorima o krivnji tada optuženog sa tužiteljem u iznosu od 300,00 KM iz razloga što sudu nije dostavljen sporazum o priznanju krivnje, niti bilo koji drugi dokaz. Po stavu branitelja ovakvo obrazloženje nije u skladu sa činjeničnim stanjem u predmetu jer je u dostavljenom troškovniku jasno naznačio stavku sudjelovanje u pregovorima o krivnji sa postupajućim tužiteljem, a da je kao dokaz dostavljen prijedlog sporazuma o priznanju krivnje. Dalje navodi da je sud bio upoznat sa navedenim sporazumom i činjenicom da su vršene radnje pregovaranja o krivnji jer je kantonalni tužitelj na glavnom pretresu izjavio da ne prihvata prijedlog sporazuma o priznanju krivnje. U prilogu žalbe branitelj je dostavio prijedlog sporazuma o priznanju krivnje od 17.02.2021. godine i dopis tužiteljstva o očitovanju po prijedlogu za pregovaranje o krivnji broj T06 0 KT 0025427 19 od 05.03.2021. godine

Ovi žalbeni prigovori su neutemeljeni.

Prema odredbi članka 6. stavak 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Službene Novine Federacije BiH", broj 22/04 od 24.04.2004. godine i 24/04 od 08.05.2004. godine) za sudjelovanje advokata u pregovorima sa tužiteljem o krivnji osumnjičenog, advokatu pripada nagrada kao za sudjelovanje u obrani po članku 4. stavak 1. Tarife. Za obranu optuženog pred sucem pojedincem u smislu članka 4. stavak 1. c) Tarife, advokatu pripada nagrada u visini od 100 bodova, što u skladu s odredbom članka 33. stavak 1. Tarife iznosi 300,00 KM.

Po ocjeni ovog suda, pravilno je niži sud odbio branitelju tada optuženog, priznati troškove na ime sudjelovanja u pregovorima o krivnji sa tužiteljem, jer branitelj osim navođenja radnje i potraživanog iznosa na to ime, uz troškovnik od 08.04.2021. godine nije dostavio sudu kao dokaz prijedlog sporazuma o priznanju krivnje, niti drugi dokaz da je inicirao zaključenje takvog sporazuma.

Branitelj osuđenog je tek u prilogu žalbe dostavio prijedlog sporazuma o priznanju krivnje od 17.02.2021. godine i dopis tužiteljstva o očitovanju po prijedlogu za pregovaranje o krivnji broj T06 0 KT 0025427 19 od 05.03.2021. godine, kao dokaz sudjelovanja u pregovorima sa tužiteljem o krivnji optuženog, međutim na taj način se nije moglo konvalidirati propušteno, odnosno branitelj nije mogao naknadnim dostavljanjem dokaza kojima su trebali biti potkrijepljeni navodi iz troškovnika ishodovati ostvarivanje prava na troškove koji mu nisu priznati osporenim rješenjem.

Neutemeljen je žalbeni prigovor da je prvostupanjski sud bio upoznat sa navedenim sporazumom i činjenicom da su vršene radnje pregovaranja o krivnji budući da se

kantonalni tužitelj očitovao na glavnom pretresu da ne prihvata prijedlog sporazuma o priznanju krivnje. U konkretnom slučaju, pregovaranje o krivnji optuženog je dvostrani odnos između branitelja sa jedne strane i kantonalnog tužitelja sa druge strane, dakle sud nema aktivnu ulogu u takvim pregovorima, pa stoga činjenica da je sud imao usmena saznanja o takvim radnjama, ne predstavlja dokaz na temelju kojeg se može priznati naknada, niti je sud u obvezi pribavljati takve dokaze.

U cilju dodatnog pojašnjenja potrebno je naglasiti da je pogrešan stav nižeg suda kojeg navodi u svom obrazloženju da sudu nije dostavljen sporazum o priznanju krivnje, kao razlog zbog kojeg zahtjev iz troškovnika odbijen. Naime, kazneni postupak u ovom predmetu okončan je donošenjem presude nakon provedenog glavnog pretresa, iz čega proizlazi da branitelj nije mogao dostaviti sporazum o priznanju krivnje, jer takav sporazum nije ni zaključen. Međutim, navedeno nije bilo od utjecaja na osnovanost žalbe branitelja osuđenog.

Na temelju izloženog, cijeneći i ostale žalbene prigovore, ovaj sud je uz primjenu članka 337. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci.

POUKA

Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Slađana Dujo

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić